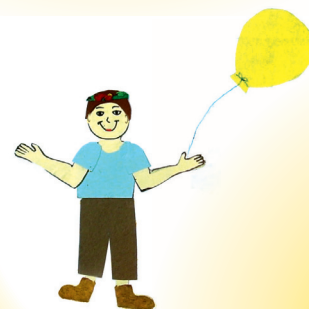
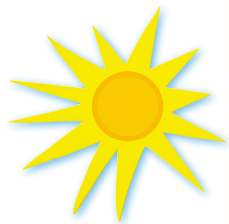
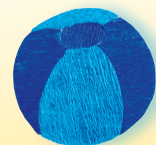

להדבקה
על כריכה
קשה
קדמית

בְּשִׁיתוֹף פְּעוּלָה לָהּ

שִׁירִים וְסִפּוּרִים עַל קֶשֶׁר בֵּין חֲבֵרִים

**לגדול
בכף**
מחנכים לעולם אינטגרלי

www.LigdolTV.co.il

בְּשִׁיתוֹף פְּעוּלָה לָהּ
שִׁירִים וְסִפּוּרִים עַל קֶשֶׁר בֵּין חֲבֵרִים

Cooperative Fun
Songs and Stories about Friendship

הספר:

עריכת תוכן: שרון אלעד ונגה גונן

עריכה לשונית וניקוד: כוכבה לוי

הגהה: תמר אקרמן

עיצוב גרפי: סטודיו יניב

ייעוץ פדגוגי: ד"ר גלעד שדמון-מדעי ההתנהגות, אושרת קדוש-יועצת פדגוגית

ייעוץ פסיכולוגי התפתחותי: לימור סופר-פטמן-פסיכולוגית התפתחותית ופסיכותרפיסטית

השיר "אור הנר": מילים מאת הראי"ה קוק

הפקה: מיכאל ברושטיין

הדיסק:

הפקה מוסיקלית: אבי מזור

מיקס ומסטרינג: אלידע רמון

סאונד: יוסף אדם, יוס סומך

לחנים: נגה גונן

לחן "אור הנר": סיון ויצפלד, נגה גונן

שירה: שרון אלעד, נגה גונן, סיון ויצפלד, קרן שליו, ישי בן יוסף,

זיו חלף, רעי ויזל, מקהלת הילדים "לגדול בכף"

השיר "שרים ביחד": מתוך הדיסק "דרך הצלילים" של קרן שליו

מספרים: דן שצברג, שרון אלעד

מוסיקה לסיפורים: אסף אביר

תודות:

סמיון וינוקור, אלי וינוקור, אפרת אהרוני, רוגית סלמן, אביטל קופר כהן,

סיגל רץ, מאירה לוי, יעל שלו, דני ויצפלד, אביטל פרידלנדר

מסת"ב: 8-02-7577-965-978 I.S.B.N:

דאנאקוד: 48-760

כתיבה: נגה גונן, שרון אלעד, תם עצמון, שובל גרציה נחמד, סיון ויצפלד, סיגל רץ, קרן שליו

איורים: נועם דוייב

© כל הזכויות שמורות להוצאת לגדול בכף

תוכן העניינים:

שירים:

8	יִצְאָנוּ לַדֶּרֶךְ
10	הַכִּדּוּר
11	שְׁתֵּי יָדַיִם
12	צְבָעִים
14	שִׁיר הַנְּמָלִים
16	הַתְּפוּז
17	אוֹר הַיָּר
18	שָׁרִים בְּיַחַד

סיפורים:

20	טיוֹל אָבִיב
28	בְּסִיָּרָה אַחַת
34	יוֹם הוֹלָדָת בְּשִׁיתוֹף פְּעוּלָה

אספנו בספר זה ובדיסק המצורף, שירים, סיפורים ואיורים לגיל הרך, אשר נעשו בשיתוף פעולה של קבוצת יוצרים וחברים. מוגשים לכם ההורים והילדים באהבה רבה.

חשיבות החינוך והסביבה בגיל הרך

לימור סופר-פטמן

החוויות שכל ילד עובר בשנים הראשונות לחייו בונות ומעצבות את אישיותו, מייצרות את הבסיס לתפיסתו העצמית ומרכיבות את המודל הראשוני לאופן יצירת הקשרים הבין אישיים בהמשך דרכו.

חוויות אלה יוצרות את הנחות היסוד הלא מודעות של כל ילד לגבי העולם ולגבי עצמו. תפיסות פנימיות אלה מעצבות ומגדירות בהמשך חייו את התנהגותו ויחסו לעולם ומתגבשות לדפוסים של בטחון עצמי, סגנונות התנהגות, יכולת למשמעת וגבולות, פחדים, רגשות כלפי עצמי והעולם, דרכי יצירת קשרים, רמת שאיפות מעצמי ומהעולם, ותחושת מסוגלות אישית.

מתוך כך, ניתן להבין את החשיבות העצומה שיש לקשרים הראשונים בין הילד לבין הדמויות המטפלות בו בראשית חייו ואת חשיבות סביבתו הקרובה. סביבה זו כוללת את כל הסובב ומקיף את הילד – מטפלו, המשחקים, השירים, הסיפורים והמוסיקה. כל אלה מגישים לילד תבניות חשיבה והתנהגות בתיווך של המבוגר המספר על העולם ועל עצמו. לכן, ככל שיהיו בסביבת הילד דוגמאות חיוביות של קשרים בין אישיים המכילים שיתוף פעולה, דאגה הדדית, התחשבות, יכולת להיעזר זה בזה ולהשיג הישגים יחדיו, קשר אל הטבע הסובב והבנה של חוקי העולם, כך יגדל הילד להיות בוגר אכפתי ומתחשב בקשריו וביחסיו עם חבריו ועם סביבתו.

השינויים והתמורות המתרחשים בעולם בשנים האחרונות, מגלים לנו כי האדם הופך אזרח העולם וכי כל בני האדם מקושרים זה לזה. במציאות החדשה הנגלית לפנינו – חוקי המשחק השתנו. כל פעולה של יחיד במערכת משפיעה על האחרים וחוזרת להשפיע על היחיד. ילד אשר יגדל בהבנת ההשפעה ההדדית של הקשרים בינינו יהפוך לבוגר מתחשב ואוהב, אשר יודע לשתף פעולה ולחיות נכון בחוקי "הכפר הגלובלי".

לזאת כולנו מייחלים.

* לימור סופר-פטמן, פסיכולוגית חינוכית ופסיכותרפיסטית, מפתחת ומנחת סדנאות בנושאי התפתחות וחינוך להורים ולאנשי מקצוע.

יִצְאָנוּ לַדֶּרֶךְ

שְׁאַלְתִּי אֶת אָבֹא מָה זֶה חֵבֶר.
"חֵבֶר זֶה מִי שְׁאִיתָךְ מִתְחַבֵּר"
שְׁאַלְתִּי אֶת אִמָּא מָה זֶה חֵבֶר
"חֵבֶר זֶה מִי שְׁאַתָּה דוֹאֵג לוֹ וְעוֹזֵר".

אֲזִי יִצְאָתִי לַדֶּרֶךְ לַפְּגוּשׁ חֵבְרִים
בְּיַחַד שְׂמִיחָה וְאַהֲבָה מְגֻלִּים
שְׂמִיחָה וְאַהֲבָה מְגֻלִּים.

פָּגַשְׁתִּי אֶת אוֹרִי
אֶתְמוֹל בְּצִהְרִים
כְּשִׁיִּצְאָנוּ לַגִּינָה
הָיוּ לוֹ שְׂתֵי כַּפּוֹת
וְהוּא נָתַן לִי אֶחָת
וּמִלֵּאנוּ דְּלִי גָדוֹל יַחְדָּיו.

בּוֹא וְנִהְיֶה חֵבְרִים
הוּא חֵיידִךְ אֵלַי וְאָמַר
אֲזִי הוֹצֵאתִי שְׂקִית עִם שְׁנֵי תַּפּוּחִים
וְאָמַרְתִּי לְאוֹרִי "תִּבְחָר".

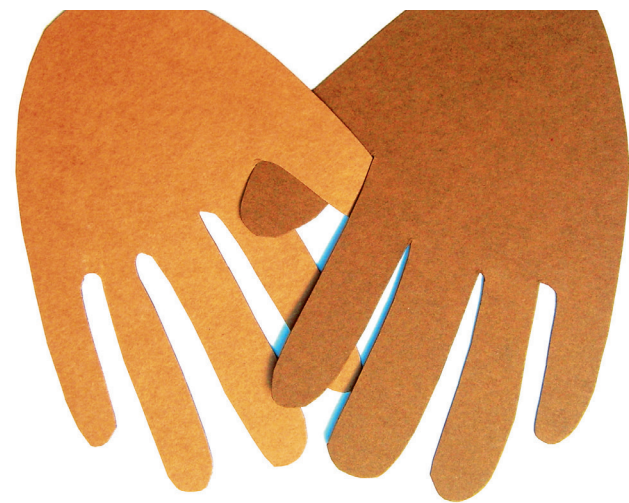

וְיִצְאָנוּ לַדֶּרֶךְ לַפְּגוּשׁ חֵבְרִים
בְּיַחַד שְׂמִיחָה וְאַהֲבָה מְגֻלִּים
שְׂמִיחָה וְאַהֲבָה מְגֻלִּים.

לֵיד הַמְּגֻלָּשָׁה פָּגַשְׁנוּ עוֹד חֵבֶר
הוּא אָמַר שְׂקוּרָאִים לוֹ גִּלְעָד
הָיָה לוֹ קֶצֶת קֶשֶׁה לְטַפֵּס עַל הַסּוּלָם
אֲזִי אוֹרִי הוֹשִׁיט לוֹ אֶת הַיָּד.

"בּוֹאוּ נִהְיֶה חֵבְרִים"
הוּא חֵיידִךְ וְאֲזִי אָמַר:
שִׂיחִקְנוּ בְּיַחַד הָיָה לָנוּ כֵּיף
אָמַרְנוּ: "נִפְגַּשׁ שׁוֹב מִחֵר".

וְנִצֵּא לַדֶּרֶךְ לַפְּגוּשׁ חֵבְרִים
בְּיַחַד שְׂמִיחָה וְאַהֲבָה מְגֻלִּים
שְׂמִיחָה וְאַהֲבָה מְגֻלִּים.

שְׁתֵּי יָדַיִם

שְׁתֵּי יָדַיִם מוֹחָאוֹת מוֹחָאוֹת
עַל הַבְּרָכִים הֵן טוֹפְחוֹת כֶּךָ טוֹפְחוֹת
שְׁתֵּי יָדַיִם מְלַטְפוֹת מְלַטְפוֹת
וְעֹכְשִׁיו הֵן מַחְבְּקוֹת.

שְׁתֵּי יָדַיִם מוֹחָאוֹת מוֹחָאוֹת
וְעֹכְשִׁיו מַתְגַּלְגְּלוֹת מַתְגַּלְגְּלוֹת
שְׁתֵּי יָדַיִם לֹצְדָדִים הֵן מוֹשְׁטוֹת
וְעֹכְשִׁיו הֵן נִפְגְּשׁוֹת.

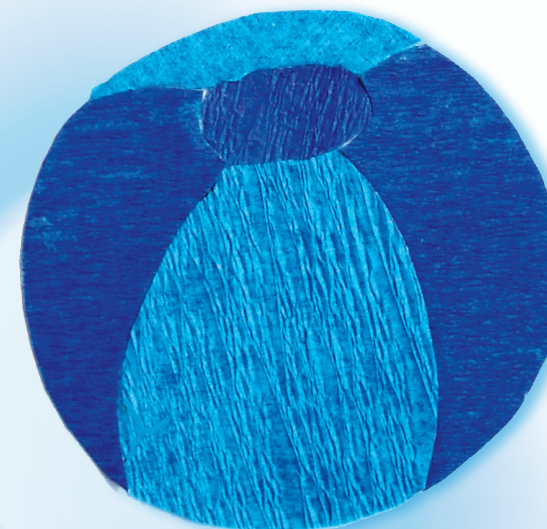
בְּמַעֲגָל גָּדוֹל מַחְזִיקִים יָדַיִם וְעֹכְשִׁיו אֲנַחְנוּ מִתְקַרְבִּים
קוֹפְצִים וְגַם רוֹקְדִים בִּיחַד שְׂמִיחָה בִּינִינוּ מִגְלִים
בְּמַעֲגָל גָּדוֹל מַחְזִיקִים יָדַיִם וְעֹכְשִׁיו אֲנַחְנוּ מִתְקַרְבִּים
קוֹפְצִים וְגַם רוֹקְדִים בִּיחַד שְׂמִיחָה בִּינִינוּ מִגְלִים.

הַכְּדוּר

הָיָה לִי כְּדוּר עָגוֹל וְכָחוֹל
רָצִיתִי מְאֹד לְגַלְגֵּל אוֹתוֹ בְּחוֹל
שִׁישׁוּב אֵלַי וְשׁוּב אֲגַלְגֵּל
אֲגַלְגֵּל גַּלְגֵּל.

וּבָא הַחֲבֵר רָאָה הַכְּדוּר
גַּלְגֵּל אוֹתוֹ אֵלַי גַּלְגוֹל וְעוֹד גַּלְגוֹל
וּשְׁנִינוּ בִּיחַד עֹכְשִׁיו מְשַׁחֲקִים
כְּדוּר מַתְגַּלְגֵּל לוֹ בֵּין שְׁנֵי חֲבֵרִים.

פַּעַם אֵלָיו וּפַעַם אֵלַי
שְׁנִינוּ בִּיחַד שְׂמִיחִים עַד בְּלִי דֵי
פַּעַם אֵלָיו וּפַעַם אֵלַי
שְׁנִינוּ בִּיחַד שְׂמִיחִים עַד בְּלִי דֵי.

צִבְעִים

בְּסִגּוֹל פּוֹרַח פָּרַח
וְכָחוֹל עָמוֹק הוּא הַיָּם
בְּצֹהֵב זֹרַחַת הַשֶּׁמֶשׁ
בִּירוֹק צוֹמַח אֵילָן

כְּשֶׁכָּל הַצִּבְעִים זֶה עִם זֶה מִשְׁתַּלְבִּים
יוֹצְרִים הֵם עוֹלָם סִסְגוּנִי וּמִקְסִים
וְחֹשְׁבֵתִי כִּמָּה יִהְיֶה זֶה מוֹשְׁלָם
אִם כָּכָה נַחֲיָה אָנוּ בְּנֵי הָאָדָם.

כְּמוֹ הַצִּבְעִים שֵׁישׁ בֶּטֶבַע
כְּמוֹ גּוֹנִים בְּשֻׁדָּה שֶׁל פְּרָחִים
כֶּךָ אֲנַחְנוּ מִשְׁתַּלְבִּים
כְּשֶׁאֲנַחְנוּ חֲבֵרִים

בְּכֶתוֹם תַּפּוּז גָּדֵל
בְּאֲדוֹם תּוֹת מְתוֹק וְקֶטֶן
אֶת חֲבֵרָה שְׁלִי הַזְמַנְתִּי
לְהֵבִיט בַּצִּבְעִים כּוֹלָם.

כְּשֶׁכָּל הַצִּבְעִים זֶה עִם זֶה מִשְׁתַּלְבִּים
יוֹצְרִים הֵם עוֹלָם סִסְגוּנִי וּמִקְסִים
וְחֹשְׁבֵתִי כִּמָּה יִהְיֶה זֶה מוֹשְׁלָם
אִם כָּכָה נַחֲיָה אָנוּ בְּנֵי הָאָדָם.

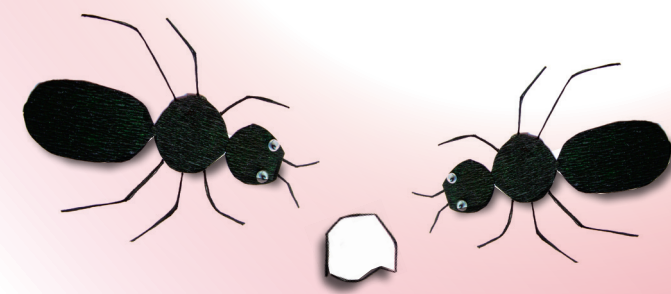
כְּמוֹ הַצִּבְעִים שֵׁישׁ בֶּטֶבַע
כְּמוֹ גּוֹנִים בְּשֻׁדָּה שֶׁל פְּרָחִים
כֶּךָ אֲנַחְנוּ מִשְׁתַּלְבִּים
כְּשֶׁאֲנַחְנוּ חֲבֵרִים.

שיר הנמלים

כל נמלה
גם קטנה וגם גדולה
כל היום אוספת מזון אל המחילה
נמלה לה לה בשיתוף פעולה
כל אחת תמיד עוזרת
ממלאה את תפקידה
וביחד יכולות
להזיז אפילו פרור גדול מאוד.

כך ביחד מזיזים
פרורים כל כך גדולים
שיהיה מזון לכל לקטן ולגדול
כך ביחד כך ביחד
כוח מחברים
כן הטבע מלמד שפך ביחד מצליחים.

כך גם אנחנו כולנו בני אדם
בחיבור בינינו מגלים עולם מושלם
כשכל אחד נותן את חלקו המיוחד
ביחד מרגישים כאיש אחד בלב אחד
את הטבע מגלים.
וביחד כאן שרים
שיר הנמלים...

הַתְּפוּז

לַתְּפוּז יֵשׁ טַעַם
קָצֵת חֲמוּץ וקָצֵת מְתוּק
לַתְּפוּז יֵשׁ צָבֵעַ כָּתוּם כָּתוּם
קְלִיפָה מְחוֹסֶפֶסֶת שְׁאוּתָהּ מְקַלְפִים
הַתְּפוּז מִתְחַלֵּק לַפְּלָחִים פְּלָחִים.

וְעִכְשָׁיו אֶפְשָׁר לְחַלֵּק
פֶּלַח וְעוֹד פֶּלַח
לְכָל חֵבֵר וְחֵבֵר
כּוֹלָם אוֹכְלִים בְּיַחַד
כּוֹלָם עִכְשָׁיו שְׂמִיחִים
תְּפוּז אֶחָד חִילְקָתִי
וְשְׂמִיחָתִי חֵבְרִים.

לַתְּפוּז יֵשׁ טַעַם
חֲמֻצָּמָן מְתוּק טַעֲמִים
לַתְּפוּז יֵשׁ רֵיחַ כָּל כֶּךָ נְעִים
הוּא גָדֵל עַל הָעֵץ בֵּין עָלִים וְעִנְפִים
הַתְּפוּז מִתְחַלֵּק לַפְּלָחִים לַפְּלָחִים.

אוֹר הַנֵּר

שְׂכָל אִישׁ יָדַע
וְכָל אִישׁ יָבִין
שֶׁבִתּוֹךְ תּוֹכוֹ
דּוֹלֵק נֵר.

וְאִין נֵרוֹ שְׁלוֹ כְּנֵר חֵבֵרוֹ
וְאִין אִישׁ שְׁאִין לוֹ נֵר.

שְׂכָל אִישׁ יָדַע
וְכָל אִישׁ יָבִין
שֶׁעָלָיו לַעֲמוֹל וּלְגִלוֹת
אֶת אוֹר הַנֵּר בְּרַבִּים
לְהָאִיר אֶת הָעוֹלָם כּוֹלוֹ.

”אף אָחד פֿאַן לאַ לֵבֶד
פֿשְׁשֵׁרִים יַחְדָּיו.”

שְׁרִים בִּיחַד

פֿל הילדִים בִּיחַד
שִׁיר נְשִׁיר
וְהַשְׁמֵשׁ לְכוֹלָנוּ
יוֹם חֲדָשׁ תֵּאִיר.

בּוֹאִי אִמָּא
אָבֵא גַם
שִׁירוּ לְכוֹלָם
בּוֹאִי אִמָּא
אָבֵא גַם
שִׁירוּ לְעוֹלָם.

אף אָחד פֿאַן לאַ לֵבֶד
פֿשְׁשֵׁרִים בִּיחַד
אף אָחד פֿאַן לאַ לֵבֶד
פֿשְׁשֵׁרִים יַחְדָּיו.

טיול אביב

"בוקר טוב ילדים", אמרה הגננת מיכל,
"היום נצא לטיול".

שמחו הילדים, חבשו כובעים
ולקחו בקבוקי מים,
היה זה יום יפה
והשמש האירה בשמים.

כעבור זמן קצר
הגיעו לברכת מים קטנה,
התישבו על מחצלת גדולה
והגננת מיכל פתחה ושאלה:
"אחרי החורף הארוך הטבע מתעורר לחיים,
באילו סימנים של אביב אתם מבחינים?"

"הפרחים פורחים", אמרה נורית.
"הפרפרים עפים", קראה עירית.
"העצים מלבלבים", אמר אילן.
"החרקים מתרועעים", הוסיפה סיון.
"ואני כשמגיע האביב מתעטש עד בלי די", צחק חגי.

"בעוד יומיים אתם, הבוגרים ילדי גן אלון,
תחגגו מסיבת אביב עם הילדים הצעירים, מגן רימון,
מה דעתכם שנערוך את המסיבה כאן?"
שאלה הגננת מיכל
"כן... נהדר!" ענו כולם.

אמרה מיכל: "אפשר לאפות פיתות על טבון שזכין".
"אבל איך?" שאלו כולם, "אנחנו לא יודעים".
"התבוננו סביבכם", ענתה מיכל, "מה אתם רואים?"
"אדמה, מים, עצים, אבנים", השיבו הילדים,
"אם כן", אמרה מיכל, "יש את כל מה שאנו צריכים,
נאסוף עצים וענפים בשביל האש,
נבנה את הטבון מאבנים שנדביק בבוץ מאדמה קש ומים
השמש את הכול תייבש
והטבון יהיה מוכן מחרתיים.
נשתמש בחומרים שיש בטבע כאן מסביב
ובנוסף, נכין הופעה ובה נשיר שירי אביב".

התלהב חגי: "אני אביא קש שנמצא פה קרוב, מהרפת".
קראה רחל: "להביא מים בדלי אני הולכת".
אמר נתן: "אני אביא את האבנים".
הוסיפה הדס: "אני אלקט זרדים וענפים".
"ואנחנו נתכנן את ההופעה עם מיכל",
אמרו שאר הילדים.

כְּעֹבֹר זְמַן מָה,
כּוֹלֵם הִתְעַיִּיפוּ מִהֶעֱבֹדָה,
עֲזְבוּ הַיְלָדִים אֶת מְלֹאכֶתָם,
בָּזָה אַחֵר זֶה חֲזָרוּ לְמִקְוָמָם.
עַל הַמַּחְצָלֶת הִתְיַשְּׁבוּ,

וְאָמְרוּ...

"אֲנַחְנוּ לֹא מַצְלִיחִים, קֶשֶׁה לָנוּ"
נֶאֱנַח נָתַן: "הַצְלַחְתִּי לְאַסּוֹף רַק שְׁלוֹשׁ אֲבָנִים..."
הוֹסִיפָה הַדָּס: "וְאֲנִי רַק עֲנָף אֶחָד וּשְׁלוֹשָׁה זָרְדִּים".
אָמְרָה רַחֵל: "הִיָּה לִי קֶשֶׁה לְהָרִים לְבָדִי אֶת דְּלָיִי הַמִּים הַכְּבֵדִים".
וְחָגִי אָמַר: "הִתְעַטְשְׁתִּי בְּלִי הָרָף,
וְהַעֲפַתִּי אֶת כָּל הַקֶּשׁ שֶׁהִבֵּאתִי בַדֶּרֶךְ... אֲאֵאֶפְצִי".

מִיכָל הַקְּשִׁיבָה, חֲשִׁבָה לְרַגַע, וְאָמְרָה:
"בּוֹאוּ נִסְתַּכֵּל עַל מָה שֶׁסְּבִיבֵנוּ
תִּרְאוּ, יֵשׁ פֹּה קֵץ מִמֶּשׁ לַיָּדִינוּ,
אַתֶּם יוֹדְעִים לָמִי הוּא שְׂיִידָ? לְאִיזוֹ חִיָּה?
"נִמְלִים" נִיחָשׁוּ הַיְלָדִים בִּהְנָאָה.
"הַנְּמָלִים חִיּוֹת חַיִּי שִׂיתוּף",

אָמְרָה מִיכָל,
"כּוֹלֵן בִּיחָד עוֹבְדוֹת וְזוֹ לְזוֹ עוֹזְרוֹת,
כָּכָה אֶת בֵּיתָן מִתְחַזְּקוֹת,
וְעַל הַצָּאֲצָאִים מְגִינוֹת,
הֵן חִיּוֹת חַיִּי קֹהֵלָה
וְדוֹאגוֹת לָקוֹן יַחְדָּיו בְּשִׂיתוּף פְּעוּלָה".

הילדים התבוננו בנמלה זעירה
 נושאת גרגר כבד של שעורה
 נמלה נוספת ניגשה אליה לעזרה
 ושתייהן ביחד סחבו הגרגר לתוך המחילה.
 והנה עוד קבוצת נמלים סוחבות פירור עוגה,
 נושאות במשותף את המשא.

לפתע קפץ נתן וקרא:
 "אולי במקום שכל אחד יעבוד בנפרד
 נעבוד כמו הנמלים יחדיו?"
 הילדים הסכימו פה אחד,
 שעדיף ביחד מאשר לבד.

הם התחלקו לצוותים בזריזות ובשמחה
 חלקם עסקו בבניית הטבון
 וחלקם, בהכנת השירים והמופע.
 כולם התמלאו בכוחות מחודשים,
 קריאות וצחוק נשמעו מכל הכוונים.
 העבודה חיש מהר התקדמה
 והמסיבה הייתה מוכנה במהרה.

לפני שיצאו לדרך בחזרה חגי אמר:

למשל איזה שיר
 למנוח המציאו היילדים?
 נכון מאיד...
 את שיר הנמלים...

"אני מכריז שזה הנה טיול פשוט נהדר,
 נחזור לכאן אחרי מח... אפצ'י".
 "לבריאות" צחקו כולם
 וצעדו שמחים בדרךכם אל הגן.

"הילדים הסכימו פה אחד
 שעדיף ביחד מאשר לבד".

האם אתם רוצים לשאל שאלות ולענות תשובות על הסיפור?

1. כיצד לדעתכם הרגישו הילדים כשפעלו לבד?
2. האם גם אתם הרגשתם כך פעם?
3. איך לדעתכם הרגישו הילדים כשפעלו יחד, בשיתוף פעולה?
4. האם תוכלו לתאר מצב שבו שיתפתם פעולה עם החברים או האחים שלכם?
5. מה גרם לילדים לרצות להתחבר זה לזה ולשתף פעולה?
6. האם גם לכם קרה שראיתם דבר מופלא בטבע? אולי כשיצאתם לטיול? אולי בחדר?

בְּסִירָה אַחַת

שְׁלוֹשָׁה בְּסִירָה אַחַת
שָׁטִים עַל פְּנֵי נָהָר
שְׁלוֹשָׁה בְּסִירָה אַחַת
רוֹצִים לְהִגִּיעַ לְכַפֵּר.

גַּל אוֹמֵר "נִפְנָה מֵעֶרְבָה!"
יוֹבֵל מְבַקֵּשׁ "מִזְרָחָה לַפְּנוֹת"
וְטַל דּוֹרֵשׁ "לְעֶצוֹר הַסִּירָה!"
בְּסִירָה כֹּה קִטְנָה, שְׁלוֹשָׁה רְצוֹנוֹת.

גַּל תִּפֵּס הַמְשׁוֹט בְּיָדוֹ
וְהַחֵל לַחֲתוֹר לְכִיוּן מַעֲרָב
יוֹבֵל אֶת רְצוֹנוֹ לֹא זָנַח,
חֶתֶר בְּמְשׁוֹטוֹ יִשְׁיִירוֹת לַמִּזְרָח.

שְׁלוֹשָׁה בְּסִירָה אַחַת
וּלְכָל אֶחָד רְצוֹן שׁוֹנֶה
שָׁטִים עַל פְּנֵי הַנָּהָר
סִירָתָם כְּסִבִּיבּוֹן מְשׁוֹנָה.

אמר טל "הפסיקו מיד!"
את הסירה הוא נסה לעצור
אך כל מאמציו היו לשווא,
כי במרץ השניים המשיכו לחתור.

הסירה מטלטלת על פני המים
כמו הייתה בלב ים סוער
אך הנהר שקט ורגוע
רק הנוסעים לא מצליחים להסתדר.

שלושה בסירה אחת
מסתחררים על פני הנהר
שלושה בסירה אחת
ביצד יגיעו לכפר?

לפתע שומעים מים גועשים
ומבינים שלמפל הם קרבים
ללא מילים קולטים מיד
שצריכים לפעל כאיש אחד.

שלושה בכונה אחת
להצליח יחדיו לפעול
שלושה ברצון מאוחד
על פני הנהר הגדול.

במשוט אחד חותר גל
במשוט השני יובל חותר
על הכיוון מצביע טל
והנה המצב מתחיל להסתדר.

יחדיו חותרים נגד זרמי הנהר
מנוטים אל פלג מסתר
לפתע רואים שקרובים הם לכפר
הם יגיעו מהר אם ימשיכו ישר.

שלושה הגיעו אל הכפר
וסביבם קהל גדול
מספרים השלושה איך יחד
נתן לנצח הפול.

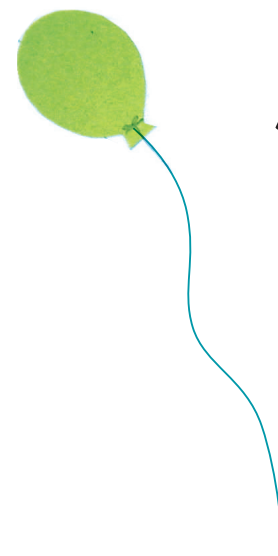
"יחד נתן לנצח הכול!"

האם אתם רוצים לשאל שאלות ולענות תשובות על הספור?

1. כיצד לדעתכם הרגישו הנוסעים כשהסירה הטלטה על פני המים?
2. למה לנוסעים היה קשה להגיע לכפר?
3. איך לבסוף הנוסעים בכל זאת הצליחו להגיע לכפר?
4. כיצד לדעתכם הנוסעים הרגישו כשהגיעו לכפר?
5. האם גם לכם היה מצב דומה בו הצלחתם לעשות משהו עם חברים?
6. מה סיפרו הנוסעים לאנשי הכפר?

יום הולדת בשיתוף פעולה

היום יום לא רגיל,
יום הולדתו של גיל.
הוא רוצה בעצמו להכין,
חגיגה לכל הילדים.
עם שירים ועם ריקודים,
עם כיבוד ומשחקים,
בגן השעשועים הגדול
התחיל לסדר את הכול.

גיל חשב ותיכנן
את האירוע איך לארגן,
אך חיש מהר למד
שקשה מאוד לבד.
ואז עלה בראשו רעיון:
"אקרא לחברים, זה הפתרון!"

"בואו כולם הצטרפו להכנות, כדי שיחדיו נוכל ליהנות".

הנה רן וגד
מגיעים לגן, הידד!
הם שמעו את ההזמנה
ובאו לעזור במהרה.
רן מצוין בטיפוס על עצים,
עולה וקוטף מהעץ תפוזים.
גד מקלפם בזריזות רבה,
ממלא בפלחים עסיסיים קערה.

ושלושתם קוראים:
"בואו כולם הצטרפו להכנות,
כדי שיחדיו נוכל ליהנות".

בא האח רונן,
שאוהב לשיר ולנגן.
גם הוא שמע על המסיבה
והביא כלי נגינה:
תוף, פצמון, רעשן,
גיטרה וגם חצוצרה
ושר:

"בואו כולם הצטרפו להכנות,
כדי שיחדיו נוכל ליהנות".

מי מגיעות לכאן?
שלום למורן ולשירן.
"מקוות שבאנו בזמן,
הבאנו איתנו בלונים
בכל הצבעים לכל הילדים,
בשביל לקשט ובשביל לשחק".

"בואו כולם הצטרפו להכנות,
כדי שיחדיו נוכל ליהנות".

מהחלון בחיך הציצה אימא,
שבכל המתרחש הבחינה.
ערבבה בלילה טעימה,
יצקה לתבנית עגולה,
אפתה עוגת שוקולד חמה
והביאה לילדים בהרבה אהבה.

**"בואו כולם הצטרפו להכנות,
כדי שיחדיו נוכל ליהנות".**

שמע דולב ובא
"הבנתי שיש מסיבה".
"נכון", גיל אמר:
"בבקשה אם אפשר
שלחנות לעזור לסדר".
"מצטער חבר
אני לא יודע כיצד",
אמר דולב והתיישב בצד.

עצובים הילדים שדולב לבד,
"בוא דולב, התקרב",
אליו הם פונים:
"בוא חבר",
הם אותו מזמינים
ואומרים:

**"לכל אחד יש משהו
שהוא יכול לעשות,
ועכשיו צריך רק לנסות".**

את הנרות על העוגה מדליקים,
את גיל במזל טוב מברכים
וגיל אומר בשמחה גדולה:

**"זוהי החגיגה הכי נפלאה,
יום הולדת בשיתוף פעולה".**

האם אתם רוצים לשאל שאלות ולענות תשובות על הסיפור?

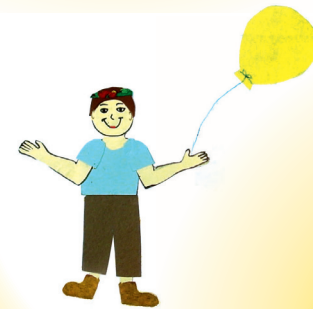
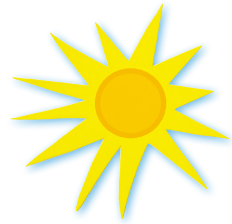
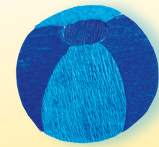
1. על איזה פתרון חשב גיל כשהבין שהוא לא יכול לארגן את מסיבת יום ההולדת לבדו?
2. מה הייתה הרגשתו של גיל כשראה שהוא לא מצליח לארגן את החגיגה לבד, האם גם אתם הרגשתם כך פעם?
3. גיל ביקש עזרה מהחברים, האם אתם יכולים לספר על מקרה בו בקשתם עזרה מהחברים?
4. בזכות עזרת החברים הייתה חגיגה נפלאה, מה אתם הייתם תורמים למסיבת יום ההולדת של גיל?
5. מה הרגיש דולב כשהצטרף למסיבה?
6. מה הילדים אמרו לדולב כדי לשכנע אותו להצטרף? מה אתם הייתם אומרים לדולב?
7. איך אתם מרגישים כשאתם עוזרים לחבר?
8. איך אתם מרגישים כשהבר עוזר לכם?

דולב חשב... ואז...
אורו עיניו
קפץ בשמחה ונעמד על רגליו
חיש מהר אץ לביתו
ומה משם הביא איתו?
פרחים?
נרות?
זיקוקים?
נחשו מה...
דולב חזר ובדוד... מצלמה.

ביחד כל החברים
שלחנות סוחבים,
כסאות מסדרים,
מפות פורשים,
כיבוד בצלחות מחלקים
ודולב מצלים
כל מה שעושים.

בחגיגה מתחילים,
אוכלים, שרים,
רוקדים ומנגנים,
משחקים וצוחקים,

להדבקה
על כריכה
קשה
אחורית